

ΙΩΣΗΦ ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ

ΑΔΕΛΦΙΑ, ΑΝΤΙΖΗΛΙΕΣ

Η Βίβλος το Κοράνι, και το Τορά, αναφέρουν για τον Ιωσήφ, ότι ήταν ένας από τους 12 γιους του Ιακώβ. Το κοινό στοιχείο και στις 3 εκδοχές, είναι η αντιζηλία μεταξύ των αδελφών. Σύμφωνα με τον Λούντ Χλουέλιν Τζόουνς, ειδικό στην οικογενειακή ζωή, οι αντιζηλίες μεταξύ αδελφών ήταν συχνό φαινόμενο, επειδή οι φύλαρχοι είχαν πολλές συζύγους.

Ο ΠΟΛΥΧΡΩΜΟΣ ΧΙΤΩΝΑΣ

Στη συγκεκριμένη ιστορία, ένας από τους λόγους της αντιζηλίας αυτής, ήταν και ένας ποικιλόχρωμος μανδύας, που έδωσε ο Ιακώβ στον γιο του Ιωσήφ, κάνοντάς τον έτσι, να ξεχωρίζει από τους άλλους γιους του.

Γεν. 37:3-4 *Και ο Ισραήλ αγαπούσε τον Ιωσήφ περισσότερο από όλους τους γιους του, επειδή ήταν ο γιος των γηρατειών του· και του έκανε έναν ποικιλόχρωμο χιτώνα.*

Και βλέποντας οι αδελφοί του, ότι ο πατέρας τους αγαπούσε αυτόν περισσότερο από όλους τους αδελφούς του, τον μίσησαν, και δεν μπορούσαν να του μιλάνε ειρηνικά

Ακόμα και σήμερα μπορεί κανείς να δει, σε οποιοδήποτε παζάρι της Μ. Ανατολής, πως τα ζωηρά χρώματα είναι τμήμα της κουλτούρας της. Υπάρχουν σχεδόν σε κάθε πόλη, παραδοσιακά εργαστήρια όπου χρησιμοποιούνται πρακτικές ύφανσης ίδιες με αυτές που μπορεί κανείς να δει σε βιβλία, τοιχογραφίες ή άλλα οπτικά μέσα της αρχαιότητας. Σήμερα στον μουσουλμανικό και αραβικό κόσμο, δίνεται μεγάλη έμφαση στα πολύχρωμα υφάσματα που προσφέρονται σαν δώρα.

ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΙ ΧΑΝΑΑΝΙΤΕΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ

Οι τάφοι του Μπενί Χασάν στην Αίγυπτο, χτίστηκαν το 1800 π.Χ.. Σύμφωνα με τον Μπάρνι Γκίτλεν καθηγητή αρχαίας ιστορίας στους τάφους αυτούς βρίσκουμε στοιχεία της ιστορίας του Ιωσήφ. Συγκεκριμένα στον τάφο της 12^{ης} Δυναστείας του Νεμχοτέπ του 3^{ου}, θα δει κανείς στις τοιχογραφίες, την αφήγηση ενός περιστατικού.

Ο Νεμχοτέπ, ήταν αξιωματικός του Φαραώ Αμενεμχέτ του Α'. Οι τοιχογραφίες αφηγούνται εικόνες από τη ζωή του, και τους ανθρώπους που ήταν κοντά του. Ανάμεσά τους, υπάρχουν κάποιοι παράξενοι επισκέπτες. Φορούν μανδύες με ρίγες, οι οποίες έχουν διαφορετικά χρώματα, και υπάρχουν σχέδια μέσα στις ρίγες, που τονίζουν την διαφορετικότητά τους. Οι ταξιδιώτες αυτοί φαίνεται ότι έρχονται από την Χαναάν. Το στοιχείο αυτό ενισχύεται και από το ότι οι Αιγύπτιοι της εποχής όπως φαίνεται στις τοιχογραφίες ήταν ξυρισμένοι. Οι χαναναίοι όμως, ήταν πάντα γενειοφόροι.

ΤΑ 20 ΑΡΓΥΡΙΑ

Η Γραφή αναφέρει πως ο Ιωσήφ πουλήθηκε από τους αδελφούς του σε περαστικούς Μαδιανίτες εμπόρους για 20 αργύρια.

Γεν. 37:28 *Κι ενώ διάβαιναν οι Μαδιανίτες έμποροι, ανέσυραν κι ανέβασαν τον Ιωσήφ από τον λάκκο, και πούλησαν τον Ιωσήφ για 20 αργύρια στους Ισμαηλίτες· κι εκείνοι έφεραν τον Ιωσήφ στην Αίγυπτο*

Η λέξη για τα αργύρια στο εβραϊκό κείμενο είναι «κεχ σεφ». Πρόκειται για τα ασημένια νομίσματα σεκέλ. Το θέμα της τιμής πώλησης του Ιωσήφ, είναι από τα πολύ σημαντικά στοιχεία της ιστορίας.

Ο Ιωσήφ πουλήθηκε για 20 σεκέλ. Σύμφωνα με ανεξάρτητες αιγυπτιακές πηγές, είναι όντως η ακριβής τιμή πώλησης ενός δούλου της εποχής του Ιωσήφ. Έναν αιώνα αργότερα, η τιμή είχε ανέβει στα 30 σεκέλ, ενώ τη πρώτη χιλιετία στα 50 σεκέλ. Αυτό όμως το ξέρουμε εμείς σήμερα, λόγω της μοντέρνας αρχαιολογίας. Αν η ιστορία του Ιωσήφ επινοήθηκε στα τέλη της ισραηλιτικής και ιουδαϊκής ιστορίας όπως ήθελαν να παρουσιάσουν πολέμιοι της Γραφής, ο συγγραφέας θα ήταν αδύνατον να γνωρίζει την τιμή πώλησης των δούλων 6-7 αιώνες πριν. Θα είχε κάνει οπωσδήποτε λάθος.

ΠΕΤΕΦΡΗΣ ΚΑΙ ΣΗΜΙΤΕΣ ΔΟΥΛΟΙ

Σύμφωνα με τη Γραφή ο Ιωσήφ καταλήγει σε έναν ισχυρό άντρα της Αιγύπτου, τον Πετεφρή.

Γεν. 37:36 *Και οι Μαδιανίτες τον πούλησαν στην Αίγυπτο, στον Πετεφρή, έναν αυλικό τού Φαραώ, τον άρχοντα των σωματοφυλάκων*

Ο Πετεφρής δεν αναφέρεται στα αρχαία κείμενα. Όμως, στον πάπυρο του Μπρούκλιν που βρέθηκε στο Λούξορ και χρονολογείται από την εποχή του Ιωσήφ, αποδεικνύεται ότι γινόταν χρήση Σημιτών δούλων. Στα τέλη του Μέσου Βασιλείου, την περίοδο δηλαδή που πρέπει να ήταν ο Ιωσήφ στην Αίγυπτο, τα νοικοκυριά των ευγενών της Αιγύπτου είχαν πολλούς Σημίτες υπηρέτες.

ΖΑΦΝΑΘ ΠΑΝΕΑΧ

Γεν. 41:45 *Και ωνόμασε ο Φαραώ τον Ιωσήφ Ζαφνάθ-πανεάχ·*

Η Γραφή λοιπόν λέει ότι ο Ιωσήφ πήρε αιγυπτιακό όνομα. Η αλλαγή των ξενικών ονομάτων στα αιγυπτιακά, είναι στοιχείο που επίσης επιβεβαιώνεται στον πάπυρο του Μπρούκλιν.

Η ΤΟΛΜΗΡΗ ΠΕΤΕΦΡΙΝΑ

Γεν. 39:7 Και ύστερα από τα πράγματα αυτά, η γυναίκα τού κυρίου του, έρριξε τα μάτια της επάνω στον Ιωσήφ· και είπε: Κοιμήσου μαζί μου

Σε ότι αφορά τις γυναίκες στην αρχαία Αίγυπτο, δεν ήταν όπως οι Χαναναίες. Είχαν μεγάλη αυτονομία και ελευθερία. Είχαν το δικαίωμα να πάρουν διαζύγιο, και διατηρούσαν δικαιώματα στην περιουσία τους με νομική βάση.

Δεν εκπλήσσει λοιπόν η τόλμη της γυναίκας του Πετεφρή. Οι Αιγύπτειες δεν ήταν τόσο υποτακτικές όσο άλλες γυναίκες της εποχής, της ευρύτερης περιοχής.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΦΑΡΑΩ

Γεν. 41:15 Και ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: Είδα ένα όνειρο, και δεν [υπάρχει] κανένας που να το εξηγήσει· κι εγώ άκουσα για σένα να λένε, [ότι] καταλαβαίνεις τα όνειρα, ώστε να τα εξηγήεις.

Αντικείμενα που βρέθηκαν σε Αιγυπτιακούς τάφους, δείχνουν ότι οι Αιγύπτιοι έπαιρναν στα σοβαρά τα όνειρα, και ιδιαίτερα τους εφιάλτες. Η Κάσια Σπακόβσκα είναι μία αιγυπτιολόγος που μελετά τη σημασία των ονείρων στην αρχαία Αίγυπτο. Σε σχετική σειρά του BBC παρουσιάζει προσκέφαλο της εποχής, στο οποίο υπήρχαν χαραγμένες φιγούρες με σπαθιά, μαχαίρια, κ.λ.π., για να διώχνουν τους εφιάλτες. Είναι βέβαιο ότι οι Αιγύπτιοι είχαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα όνειρα. Κατά τη Γραφή, ο Φαραώ της εποχής του Ιωσήφ, ζητούσε απελπισμένα, ερμηνεία για όνειρο που είχε δει. Τελικά ο Ιωσήφ ερμηνεύει το όνειρο, το οποίο και πραγματοποιείται. Χάρη στην ερμηνεία του ονείρου, ο Ιωσήφ γίνεται πρωθυπουργός της χώρας.

Αυτό φαίνεται πολύ παραμυθένιο. Όντως μια τέτοια τροπή φαίνεται εξαιρετικά απίθανη. Κι όμως, αρχαιολογικά ευρήματα δικαιώνουν την Αγία Γραφή! (βλ. Παρακάτω)

Ο ΣΦΡΑΓΙΔΟΛΙΘΟΣ ΤΟΥ ΦΑΡΑΩ

Γεν. 41:42 Και βγάζοντας ο Φαραώ το δαχτυλίδι από το χέρι του, το έβαλε στο χέρι τού Ιωσήφ, και τον έντυσε με ενδύματα από πολυτελές λινό, και του περιέθεσε ένα χρυσό περιδέριο γύρω στον λαιμό του.

(Η λέξη «δαχτυλίδι» στο εβραϊκό είναι «ταμπ μπαχ αθ» και προφανώς δηλώνει το δαχτυλίδι-σφραγίδα του Φαραώ).

Ένα από αυτά τα ευρήματα λοιπόν που δικαιώνουν τη Γραφή, είναι ένας τάφος στην Αρμάρνα, στη Μέση Αίγυπτο. Όταν η Γραφή περιγράφει την προαγωγή του Ιωσήφ, δίνει μερικές πολύ σημαντικές λεπτομέρειες, όπως το ότι ο Φαραώ δίνει στον

Ιωσήφ τον σφραγιδόλιθό του. Ο Μπάρι Γκίτλεν καθηγητής αρχαίας ιστορίας αντιπαρέβαλε αυτές τις λεπτομέρειες με το φαραωνικό πρωτόκολλο.

Ο τάφος αυτός λοιπόν στην Αρμάρνα, ανήκει σε κάποιον άνδρα που ονομαζόταν Άι ο οποίος έζησε το 1450 π.Χ. δηλαδή περίπου 200 χρόνια μετά τον Ιωσήφ. Ο Φαραώ του είχε δώσει υψηλό αξίωμα, και οι τοιχογραφίες στον τάφο περιγράφουν τη τελετή. Εικόνες που επιβεβαιώνουν το πρωτόκολλο που τηρείται και στην ιστορία του Ιωσήφ. Παραδίδεται ακόμα και περιδέραιο που αναφέρεται και στη περίπτωση του Ιωσήφ.

Παρόλα αυτά, πουθενά δεν αναφέρεται πρωθυπουργός με το όνομα Ιωσήφ. Έτσι για πολλούς η αναρρίχηση ενός ξένου στην ιεραρχία της Αιγύπτου μοιάζει τραβηγμένη. Κι όμως, η αρχαιολογία έχει πλέον αποδείξει, πως αρκετοί Χαναναίοι γίνονταν αξιωματούχοι στην Αίγυπτο.

ΞΕΝΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΟΙ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Ο Άλλαν Λούντ Καθηγητής Αιγυπτιολογίας στο Παν/μιο του Σουόνζι δηλώνει, πως τίποτα δεν εμπόδιζε ανθρώπους από άλλη χώρα να αποκτούν πολύ υψηλές θέσεις αρκεί να ήταν έτοιμοι να υιοθετήσουν τον αιγυπτιακό τρόπο ζωής. Κάτι που φαίνεται να έκανε κι ο Ιωσήφ.

1980 Σακάρα (κοντά στο Κάιρο):

Οι αρχαιολόγοι βρήκαν τον τάφο ενός πρωθυπουργού που λεγόταν Άπερ Ελ. Έχει μεγάλη σημασία, διότι το Ελ στη χανανιτική γλώσσα σήμαινε «Θεός». Το Άπερ Ελ δεν είναι αιγυπτιακό όνομα, αλλά Σημιτικό. Να λοιπόν που επί εποχής Ακενατόν, ένας Σημίτης έγινε πρωθυπουργός. Όσο παράδοξο και αν φαίνεται, είναι πια δεδομένο. Οι Φαραώ λοιπόν, δεν είχαν δυσκολία να διορίσουν σε υψηλά αξιώματα τους ξένους.

Το μόνο πρόβλημα είναι πως τα στοιχεία αυτά χρονολογούνται 300 χρόνια μετά τον θάνατο του Ιωσήφ, στο Νέο Βασίλειο. Δεν μπορεί βέβαια κανείς να το αποκλείσει, αλλά δεν υπάρχουν και αποδείξεις ότι το ίδιο ίσχυε και στο Μέσο Βασίλειο της εποχής του Ιωσήφ.

ΞΗΡΑΣΙΑ – ΛΙΜΟΣ

Οι ιστορικοί λοιπόν, στρέφουν την έρευνά τους στο ζήτημα της ξηρασίας της εποχής του Ιακώβ Αν όντως υπήρξε μια μεγάλη περίοδος λιμού στο Μέσο Βασίλειο, θα στήριζε την αφήγηση της Γραφής. Μια ανακάλυψη σχετικά πρόσφατη, έδωσε την απάντηση.

Συνήθως οι περίοδοι της ξηρασίας, αφορούν γενικότερα παγκόσμια κλιματικά φαινόμενα. Στη Ν. Αφρική, στις χιονισμένες κορυφές του Κιλιμάντζαρο στη Τανζανία, ο Λόνι Τόμσον και μια ομάδα γεωλόγων ταξίδεψαν από τη ζούγκλα στα

χιονισμένα βουνά, για να βρουν πυρήνες πάγου, οι οποίοι θα μας «μιλούσαν» για τη κλιματική ιστορία της Αιγύπτου.

Η σκόνη που εγκλωβίζεται στους παγωμένους πυρήνες θα έδινε επιπλέον και στοιχεία για περιόδους ξηρασίας. Βρέθηκε λοιπόν στην αρχαιότερη στήλη πάγου, και σε μια χρονική απόσταση 4.200 ετών περίπου, ο μεγάλος λιμός που προηγήθηκε του Ιωσήφ, και που είχε σαν συνέπεια τον κανιβαλισμό. Πολύ ψηλότερα στην ίδια στήλη, υπάρχει ένδειξη νέας ξηρασίας σε μια εποχή που συμπίπτει με την περίοδο της ζωής του Ιωσήφ, αλλά και την έκρηξη του ηφαιστείου της Σαντορίνης (1644 π.Χ.) 800 χλμ. Βόρεια της Αιγύπτου.

Επίσης η περίοδος των 7 ετών που αναφέρει η Γραφή, είναι ένας κύκλος γενικά αποδεκτός. Ακόμα και σήμερα το φαινόμενο Ελ Νίνιο, προκαλεί συχνά λιμούς, και έχει πάντοτε 7ετή κύκλο. Ένα τέτοιο γεγονός συνέβη την 7ετία 1790-97. Μεγάλη ξηρασία χτύπησε την Ινδία, η οποία προκάλεσε τον θάνατο σε 600.000 ανθρώπους. Την ίδια περίοδο καταγράφεται πτώση της στάθμης του Νείλου ακριβώς για 7 χρόνια!

ΜΕΤΡΑ ΙΩΣΗΦ ΚΑΤΑ ΛΙΜΟΥ

Αφού λοιπόν ο Ιωσήφ προέβλεψε 7ετή ξηρασία, θα πρέπει να έλαβε μέτρα εγκαίρως, ώστε να φτάνει περισσότερο νερό στις αγροτικές περιοχές. Ανέκαθεν η πιο εύφορη περιοχή ήταν γύρω από τη λίμνη Καρούν στα δυτικά της χώρας. Ανατολικά της λίμνης υπάρχει πλούσια χλωρίδα, ενώ δυτικά απλώνεται η έρημος. Η λίμνη βρίσκεται ακριβώς στα όρια περιοχών που καλλιεργούνται, και ερήμου. Τη λίμνη τροφοδοτεί ένας παραπόταμος του Νείλου. Η μεγάλη ξηρασία που χτύπησε την Αίγυπτο λίγους αιώνες πριν τον Ιωσήφ, είχε τότε ξεράνει τον παραπόταμο αλλά και τη λίμνη.

Βρίσκουμε λοιπόν, πως για να προστατέψει όσο ήταν δυνατόν τη χώρα από τον νέο επερχόμενο λιμό, ένας αξιωματούχος του Μέσου Βασιλείου (δηλαδή της εποχής Ιωσήφ) είχε ένα ευφυές σχέδιο. Να κρατήσει ανοιχτή τη τροφοδοσία της λίμνης από τον Νείλο. Η κυβέρνηση της Αιγύπτου τότε, αποφάσισε να βαθύνει έναν παραπόταμο, μετατρέποντάς τον σε κανάλι. Το σχέδιο ήταν τόσο πετυχημένο, ώστε το κανάλι αυτό χρησιμοποιείται μέχρι σήμερα!

Έτσι λοιπόν η περιοχή γύρω από το Φαγιούμ παρέμεινε εύφορη. Το έργο αυτό θα εμπόδιζε μελλοντικούς λιμούς. Δεν ξέρουμε πόσους εργάτες και πόσο διάστημα χρειάστηκε για να ολοκληρωθεί. Πάντως θα πρέπει να έγινε μεταξύ 1850 και 1650 π.Χ.. Πέφτει δηλαδή μέσα στην εποχή του Ιωσήφ!

Δυστυχώς δεν υπάρχουν άλλα στοιχεία για τον κατασκευαστή του. Εδώ και χιλιάδες χρόνια όμως, είναι γνωστό με την αραβική ονομασία «Μπαχρ Γιούσεφ» το οποίο σημαίνει «Κανάλι του Ιωσήφ»!

PAMEΣΣH : OI ΠPΩTEΣ EPYNEΣ

Η Αγία Γραφή αναφέρει, πως η συγγένεια του Ιωσήφ ήρθε στην Αίγυπτο κατά τη περίοδο της ξηρασίας και ο Φαραώ επέτρεψε να εγκατασταθούν στη Ραμεσσή, μια πόλη στο Δέλτα του Νείλου στον Βορρά.

Γεν. 47:11 **ΚΑΙ** ο Ιωσήφ κατοίκησε τον πατέρα του και τους αδελφούς του, και τους έδωσε ιδιοκτησία στη γη τής Αιγύπτου, στο καλύτερο μέρος τής γης, στη γη Ραμεσσή, καθώς ο Φαραώ είχε προστάξει

Προφανώς ο Ιωσήφ θα πρέπει να έκανε αρκετά έργα για να προστατέψει τον λαό από τον λιμό, και τον Φαραώ από τον λαό. Τη περίοδο των λιμών οι άνθρωποι δεν δίσταζαν να θεωρήσουν υπεύθυνο ακόμα κι αυτόν τον Φαραώ. Άλλωστε κάπως έτσι κατέρρευσε το Παλαιό Βασίλειο της Αιγύπτου. Το να προστατεύει όμως κάποιος τον Φαραώ, του έδινε ξεχωριστά προνόμια και επιβράβευση. Έτσι είναι αναμενόμενο ότι ο Φαραώ θα δεχόταν τη συγγένεια του Ιωσήφ.

Το πρόβλημα είναι όμως, ότι οι αρχαιολόγοι δεν βρήκαν κανένα ίχνος της πόλης. Αναζήτησαν τη πόλη που αναφέρει η Αγία Γραφή, αλλά δεν τη βρήκαν !

Αυτό ως το 1970. Διότι το 1970, ένας αγρότης βρήκε το πρώτο αξιόλογο στοιχείο. Τα λείψανα ενός κολοσσιαίου αγάλματος. Οι αρχαιολόγοι είναι πεπεισμένοι ότι εδώ είναι η πόλις που αναφέρει η Βίβλος.

Ο Ραμσής ο Β΄ ήταν από τους σημαντικότερους Φαραώ του Νέου Βασιλείου και η Ραμεσσή ήταν η πρωτεύουσά του. Κοντά στο άγαλμα βρέθηκε αργότερα ένας μεγάλος ναός, και μετά άλλοι ναοί, και επαύλεις. Επρόκειτο για μία μεγάλη πόλη ! Οι ελπίδες όμως των υποστηρικτών της Βίβλου κατέρρευσαν όταν τα ευρήματα χρονολογήθηκαν περίπου 3 αιώνες μετά τον θάνατο του Ιωσήφ. Και σα να μην έφτανε αυτό, δεν υπήρχε κανένα ίχνος σημιτικής παρουσίας.

ΝΕΩΤΕΡΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΡΑΜΕΣΣΗ

Αργότερα ανακαλύφθηκαν κάποιες επιγραφές που ανέφεραν ότι η πόλη που βρέθηκε, ήταν χτισμένη πάνω σε μια άλλη πόλη, που λεγόταν Άβαρις. Αν την έβρισκαν, ίσως να έβρισκαν και τον Ιωσήφ. Οι αρχαιολόγοι που την αναζητούσαν είχαν στοιχεία πως βρισκόταν λίγο νότια από τη Ραμεσσή. Ξεκίνησαν εκσκαφές, και τελικά την ανακάλυψαν! Οι ανασκαφές αποκάλυπταν σταδιακά τα μυστικά της:

- 1) Χτίστηκε τη περίοδο του Ιωσήφ.
- 2) Τα ερείπιά της φέρουν ίχνη σημιτικής παρουσίας.
- 3) Παρότι τα περισσότερα κτίριά της είναι αιγυπτιακά, υπάρχει μια περιοχή μέσα σε αυτή εντελώς χαναανιτική.

Όμως το πιο ακαταμάχητο στοιχείο σημιτικής παρουσίας, προήλθε από το εσωτερικό των σπιτιών.

Σκελετοί που βρέθηκαν δείχνουν ότι οι νεκροί θάβονταν σε πλάγια στάση, σύμφωνα με τη χαναναϊτική παράδοση. Τα δε αντικείμενα που βρέθηκαν στους τάφους, δεν αφήνουν καμία αμφιβολία στους αρχαιολόγους. Αντικείμενα με χαναναϊτικά σχέδια, συχνά συνδυασμένα με αιγυπτιακά. Στη περιοχή αυτή υπάρχει σαφώς ένα μίγμα των δύο πολιτισμών. Όντως εδώ κατοικούσαν σημίτες. Το θέμα όμως είναι πως φαίνεται ότι ήταν φτωχοί. Δεν υπάρχει εδώ στοιχείο που να δείχνει πως κατοικούσε κάποιος αξιωματούχος σαν τον Ιωσήφ. Τελικά ο χώρος αφού χαρτογραφήθηκε και φωτογραφήθηκε, ξαναδόθηκε στους γεωργούς της περιοχής.

ΤΑ ΠΙΟ ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Νέα ευρήματα όμως και πάλι δηλώνουν πως οι αρχαιολόγοι βρίσκονται στα ίχνη του Ιωσήφ.

Ο Ντέιβιντ Ρολ, ειδικός στη βιβλική και αρχαία ιστορία, αναστήλωσε τμήμα της περιοχής. Λέει δε ο ίδιος: «Σε ένα χωράφι εκεί, βρέθηκε ένα ξεχωριστό μνημείο. Πρόκειται για το δάπεδο ενός παλατιού. Όχι όμως βασιλικού παλατιού. Πρόκειται σαφώς για πολυτελέστατη έπαυλη κάποιου αξιωματούχου. Όλα τα στοιχεία της αρχιτεκτονικής της έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον».

Τη προσοχή των αρχαιολόγων όμως, τη τράβηξε ένα νέο εύρημα στο πίσω μέρος της έπαυλης. Πρόκειται για έναν τάφο, με μικρή πυραμίδα στη κορυφή του.

ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ ΣΤΗ ΡΑΜΕΣΣΗ

Ο τάφος αυτός είναι στα νότια της έπαυλης, και πρόκειται σαφώς για τάφο κάποιου αξιωματούχου. Περιλάμβανε ένα μικρό ναό, μέσα στον οποίον βρέθηκαν τα απομεινάρια ενός αγάλματος. Το άγαλμα αυτό, είχε υποστεί βανδαλισμό. Όταν όμως αποκαταστάθηκε, κατέπληξε τους ειδικούς. Ήταν άγαλμα αξιωματούχου, αλλά όχι Αιγύπτιου.

Ένας τρόπος που οι ειδικοί το καταλαβαίνουν, είναι μεταξύ των άλλων, και το χρώμα που χρησιμοποιήθηκε πάνω στο άγαλμα. Το κόκκινο στα μαλλιά, και το κίτρινο στο μέτωπο, είναι στοιχεία που οι Αιγύπτιοι έδιναν σε αναπαραστάσεις ξένων από τον Βορρά. Στοιχεία που επίσης συναντάμε και στις αιγυπτιακές τοιχογραφίες για την απεικόνιση χαναναϊτών. Το πολύ ιδιαίτερο όμως στο άγαλμα αυτό, είναι πως βαφή στο άγαλμα, δεν υπάρχει μόνο στο πρόσωπο και στα μαλλιά. Βρέθηκαν ίχνη κόκκινης και μαύρης βαφής στην ενδυμασία η οποία είχε επίσης ένα χαρακτηριστικό σχέδιο. Όλα δείχνουν ότι πρόκειται για τον τάφο του Ιωσήφ.

Χρησιμοποιώντας τα λείψανα του αγάλματος, ο Ντέιβιντ Ρολ, ειδικός στη βιβλική και αρχαία ιστορία άρχισε να αναπαριστά την εικόνα του. Είναι άραγε ο Ιωσήφ ;

Η Γραφή αναφέρει σαφώς ότι ο Ιωσήφ πέθανε στην Αίγυπτο και ετάφη με το αιγυπτιακό τυπικό.

Γεν. 50:26 Και ο Ιωσήφ πέθανε σε ηλικία 110 χρόνων· και τον θαλάσσωσαν· και τέθηκε σε φέρετρο στην Αίγυπτο

Βεβαίως δεν υπάρχει κάποια πλάκα που να επιβεβαιώνει το όνομα. Ωστόσο ο Ντέιβιντ Ρολ είναι βέβαιος ότι δεν υπάρχουν άλλοι υποψήφιοι. Ο ίδιος χαρακτηριστικά λέει:

«Δεν υπάρχει άλλο ανάλογο παράδειγμα· δεν υπάρχει άλλος παρόμοιος τάφος αξιωματούχου· δεν υπάρχει άλλη τέτοια έπαυλη· αυτά τα πράγματα γίνονται συνήθως για τους ηγεμόνες. Δεν υπάρχουν άλλα τέτοια παραδείγματα για ξένο. Αν όμως φανταστούμε την ανταμοιβή του ανθρώπου που έσωσε την Αίγυπτο από τον λιμό, θα μπορούσε κάλλιστα να του προσφέρθηκε κάτι τέτοιο»

Βεβαίως το κλείσιμο της αυλαίας της ιστορίας του Ιωσήφ, ανοίγει μια άλλη επίσης σπουδαία· του Μωυσή και της Εξόδου.

Το συγκλονιστικό λοιπόν είναι πως οι δύο ιστορίες δένουν μεταξύ τους σε ένα πολύ σημαντικό σημείο.

ΤΟ ΑΠΟΚΟΡΥΦΩΜΑ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ - ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Οι περισσότεροι αιγυπτιακοί τάφοι συλήθηκαν. Αφαιρέθηκαν ρούχα, έπιπλα, και κοσμήματα. Ο τάφος που θεωρείται του Ιωσήφ, δεν αποτελεί εξαίρεση. Σε αυτή τη περίπτωση όμως, συμβαίνει κάτι συνταρακτικό· από αυτόν τον τάφο, λείπουν και τα οστά!

Τα οστά δεν είχαν αξία για κανέναν κλέφτη, γι αυτό και έμεναν πάντα στον τάφο. Εδώ όμως τα οστά λείπουν, κάτι που επιβεβαιώνει απόλυτα την αφήγηση της Γραφής:

Εξοδ. 13:19 Και ο Μωυσής πήρε μαζί του τα κόκαλα του Ιωσήφ· επειδή, είχε ορκίσει τους γιους Ισραήλ με όρκο, λέγοντας: Ο Θεός, βέβαια, θα σας επισκεφθεί· και θα ανεβάσετε τα κόκαλά μου από εδώ μαζί σας.

Ο Ντέιβιντ Ρολ, ολοκληρώνοντας τη μελέτη του αναφέρει:

«Έχω έναν τάφο, που είναι κάποιου ηγεμόνα, σε μια σημαντική περιοχή της Αιγύπτου, δεν είναι Αιγύπτιος, φορά πολύχρωμο ένδυμα, και τα οστά του λείπουν. Πρέπει να είναι ο τάφος του Ιωσήφ»

Οι παραπάνω πληροφορίες συλλέχτηκαν από παραγωγή του BBC που περιλαμβάνει 3 dvd με το γενικό τίτλο «Τα μυστήρια της Βίβλου»

<http://www.bbcactive.com/AsiaPacific/MediaSupportFiles/34.pdf>